

כמה א מ ב מ"י מ"ה מהל'
תפנית הלכה א מנת
פטון מ"ה"ג נור ש"ה'
ח"מ"י מ"ה מנת ע"ק כ"ג
א ב מ"י מ"ה מלתת אכל
הלכה א מ"ה מלתת
ק"ש הלכה ג מנת ש"ש
כ ע"ש"ה ח"מ"י מ"ה מנת
מ"ה ע"ה
ב ד מ"י מ"ה מלתת
ד (אלה) ק"ש הלכה ד
ט"ה מ"ה ח"מ"י מ"ה מנת
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
ע"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
ע"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה ע"ה
ג ה ו מ"ה מ"ה מ"ה מנת
מ"ה מ"ה מ"ה מנת
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה

היה קורא פרק שני ברכות

א [במךון מהכך הדברים
ובשונה לגילוף פון פקן סי'
בקשונה על אצל סי' ינ"ג
מלתת ע"ה מ"ה ח"מ"י
א ב מ"ה מ"ה מלתת אכל
הלכה א מ"ה מלתת
ק"ש הלכה ג מנת ש"ש
כ ע"ש"ה ח"מ"י מ"ה מנת
מ"ה ע"ה
ב ד מ"י מ"ה מלתת
ד (אלה) ק"ש הלכה ד
ט"ה מ"ה ח"מ"י מ"ה מנת
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
ע"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
ע"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה ע"ה
ג ה ו מ"ה מ"ה מ"ה מנת
מ"ה מ"ה מ"ה מנת
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה

תורה אור השלם
1. שמעון אלי אבידרי לב
[דברויקום מוצק'ה]
ישעיהו מ"ו י"ב

גהרות הב"ח
(א) ר"ח ד"ה י"ג כ"ח וי"
דבכל מקום:
פ"ק ג

(ב) (ש) במשנה ט"ו
מקצתם שמע ונתן התפלה
מ"ג ו' וימ"ה ונתן התפלה
מנחם:

גלוון הש"ס
ב"ש"ו [במחא אדוריית' כ"ו]
לכ"ה ח"ה כ"ו פי' כ"י
למקון ל' ע"ה י"ה שבת
לדגל"ה כ"ו וע"ה כ"ו

מוסף רש"י
בשביל הניגון בני ה"ה
ב' מנהל' כן דו"ס' ונמינו
הי' קול זה וא"ל [ויחזיק]
118. ו' ד' לו בקב' חרוביו.
ממפרים נצטר' ונלמנו (שם)
ל' השמ"ה ה"ה כ"ו כ"ק,
מזכ' למ"ה ה"ה ומתפלת'
ה"ה מתקיי' ונע"ה י"ג.
מורחלת הש"מ"ה.
מקצתם שמע ונתן התפלה
מ"ג ו' וימ"ה ונתן התפלה
מנחם (שם י"ג).
ה"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה

מוסף תוספות
א. כ"ד אבשלום. ש"עמ"ק.
ב. כתיב דואג וכתיב דויען
הוא דואג אני שמא יצא זה
לחרכות רעה, כ"ו כ"ה שיצא
אמר הקדוש ברוך הוא ווי
שיצא זה. מ"ס הל"ש.
ג. [ו]ש"ה' צווח טעם
ש"עמ"ק.
ד. בהפלת של ראש
השנה. מ"ס ר"י צילל'הו.
ה. [ו]נ"ה'ה' שפ"ס'ה' הואת
דוקא הוא דלא מצי מכוון.
ו. וכל מי שיבא
לשאת המטה או יצטרך
ליצור נישאיה, אחז
שיהיה לפני המטה או
אחרי המטה הוא פטור
מק"ש, וכל מי שזכה
המומנים לשאת המטה
ולא מן הנותרים, אבל בא
לרוחם בלבד הוא חייב
במ"ס ש"ה' ג.
ז. דוחו.
למ"ס ח"מ"י מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מנת מ"ה

פר"ץ זה אחריתו. שפך פלה במלכות בית דוד. יוצאת זה דואג.
שאלה למרבות רעה כדמפרש במלך (דף ק:) גני ווי שילא זה:
צווח זה גחוי. שהיה מנורע ומצי זה טמא טמא קרל
והיינו לומר: **והם** נונין ברוע. ולכן יש להגיה:^א
ו בתקיעות והם צווע עדין באו
ולא גרסינו עדין לא באו:

תרי וימני בשתא. אצל בעלמ' שאלנו אלף יום אחד לא היו כל כך מתאספין ושמנו ניסא אחריתם לכו ורחמי' בספר העמים שמער הרב רני יהודה בר בנימין המשיח עליהם בכלל ולאלו וכלה לדור: **רב** שישא בריה דרב אידי אמר לעולם לא תחליף. פ"ח הלכה כרז' ש"ש דהוא כזמרה והלכה כרז'ג' דאמר לא כל הרואה ליטול את השם יטול ג' וכלל מקום שנה רצן שמעון בן גמליאל כמשמתי הלכה כמותו מן מערב ועדן ורחיה אחרונה (במכות ע"ז) וכן פסק ר"ח וניהו אלו שצדוק פעס אין אלו מכוונים היטב גס חתן ש לקרות דלדרכה נראה כיוהלא יש לא יקרא כלומר אני מניח בכל שעה אצל לעשות מלאכה משעה כז' אין לעשות מלאכה:

הדרן עלך היה קורא מ"י שמתו מוטל לפניו. כ"ש גרמ' מי שמנו אתר תפלת השחר אצל נראה ל"י שהוא אתר היה קורא דאיני כפייה מ"ק"ש ואין מתחיל נמי מפטור ק"ש זכירושלמי גרמ' כמו כן: **פטור** מ"ק"ש. כיצוהנמי מפרש טעמא א"ר צון כמיני למען תזכור כו' עד כל ימי חיך ימים שהתם עוסק נחים ולא ימים שזמתי פטור נמי: הכי כרטינו פטור מקריאת שמע ונתן התפלה ונתן התפילין:

הבי גרמ' שאלה המטה אפילו משה' כריכה להס חייבין לפי שלעולם לא היו רגילים לשאת כשכר נשאו מלקס ומימה ק"ה הלשון לפרש מתי קאמר אפי' כריכה להס והלא לא היו נושאים כלל את המטה לכן נראה כגראס הספרים שלפני המטה ושלחמ' המטה את כריכה להס חייבין: **ואלו** פטורין מן התפלה. אצל כ"ק"ש ובתפילין שון מלאווימת' חייבים ור"ס' דקאמר מי שמנו מוטל לפניו דפטור מן קריאת שמע ונתן התפילין וכי' כל שכן דפטור מן התפלה אלא לא בני למיתי כשאלה החלוק שצין נושאי המטה למנו מוטל לפניו:

ואינו מברך. פ"ש"י ואין זקוק ליכרך. ומשמע מתוך פירושו שאלה רצה לנכך רשאי מהו כיצוהנמי קאמר את רצה להחמיר אין שומעין לו לכן נראה לומר אינו מצרך אינו ראוי לנכך ומפרכו כיצוהנמי ומה קאמר מפני כבודו של מתי' אי נמי מפני שאין לו מי שישא משאו ופריך והמתין פטור מנגילת ללכ' וק' כ"ד דמיירי כיו"ט וכו' אינו טרוד לישא משאו ומשני תפטר צמול פי' צמולו של מועד. והמתין

כל העולם כולו נונין נזקדק. נזקדקו של הקב"ה ולא צוכת שצין: **והם** נונין נורוע. צוכת שצידם. ונזקדיקים משמתי קרל וקרי להו רחוקים מדקדקו של הקדוש צ"ה: **אין** נונין. שאין להן כתי ופליגא דרב יהודה. דלחיה אמר אצירי לז היינו נשעיס: **ובמטת** קדושת' של אומה היא כצבאל. ובמטת קדושת' (פ"ד דף ע"ז) אמרינן שהיו מן הנמיסים: **שבת דלוריית' פרי זמני שפ"ה**. שהיו נאספי' שס ישראל כצדק לשמועי בעלנות הפסק מדרש דרב אשי וצאלו לשמוע. הלכות חג: **לא כל הרואה וכו'.** אם לא הוסיק חכס וחסיד לריכס אין זה אלא נראה שמתראה בעלמנו שיכול לכוין לכו: **אמר** אינני ענידמא הוא נזקדק ליה. הרואה אותו שאינו עושה מלאכה אינו מניין שמתמת משעה כז' הוא צעל אלא אין לו מלאכה לעשות: פוק חוי כמה בעלני אינא צוקא. אף צימי מלאכה:

הדרן עלך היה קורא מ"י שמתו כו' פטור מלקוח ק"ש. לפי שהוא טרוד במתשבת קצורטו והוא דומיא דמתל דפטור משום טרידל' למנויה: **ומלויה**. שכן דרך שמתפלפין לשאת לפי שהכל חפזין לכות צו: **אם שלפני המטה**. שמתקו צו כשתיגע המטה אללס: **ושלאחר המטה**. שנשאוהו ככ: **שלפני המטה** לורך כהם פטורים. אם כריכס לשאו פטורים: **ושלאחר המטה**. אף אם לורך כהם חייבים הואיל שכבר ילכו ירי חותבין מן המטה: **ואלו פטורין מן הספלה**. דלאו דלוריית' אלא רצויותו פירשו לפי שיש להם עוד שהות ולי נראה שאין זו לשון פטור: לש"ה. שהיו מנחמין את האצל דהקף שורה כצינודיו שצדוק מן הקצרה: **גבי' שאינו מוטל לפניו**. כגון הוא צבית אחד והמת צבית אחר: **אוכל צבית אחר**. לנראה כלועג לרס וכו': **ואינו מיסב**. כדך המסוכים כמיציות על דרו השמאלית וצמטיה: **ואינו מצר**. ואינו לריך לנכך כרכת המולד: **ואינו מומו**. אינו לריך לנכך כרכת המוון: **ואין**

מ"י שמתו מוטל לפניו. כ"ש גרמ' מי שמנו אתר תפלת השחר אצל נראה ל"י שהוא אתר היה קורא דאיני כפייה מ"ק"ש ואין מתחיל נמי מפטור ק"ש זכירושלמי גרמ' כמו כן: **פטור** מ"ק"ש. כיצוהנמי מפרש טעמא א"ר צון כמיני למען תזכור כו' עד כל ימי חיך ימים שהתם עוסק נחים ולא ימים שזמתי פטור נמי: הכי כרטינו פטור מקריאת שמע ונתן התפלה ונתן התפילין:

הבי גרמ' שאלה המטה אפילו משה' כריכה להס חייבין לפי שלעולם לא היו רגילים לשאת כשכר נשאו מלקס ומימה ק"ה הלשון לפרש מתי קאמר אפי' כריכה להס והלא לא היו נושאים כלל את המטה לכן נראה כגראס הספרים שלפני המטה ושלחמ' המטה את כריכה להס חייבין: **ואלו** פטורין מן התפלה. אצל כ"ק"ש ובתפילין שון מלאווימת' חייבים ור"ס' דקאמר מי שמנו מוטל לפניו דפטור מן קריאת שמע ונתן התפילין וכי' כל שכן דפטור מן התפלה אלא לא בני למיתי כשאלה החלוק שצין נושאי המטה למנו מוטל לפניו:

ואינו מברך. פ"ש"י ואין זקוק ליכרך. ומשמע מתוך פירושו שאלה רצה לנכך רשאי מהו כיצוהנמי קאמר את רצה להחמיר אין שומעין לו לכן נראה לומר אינו מצרך אינו ראוי לנכך ומפרכו כיצוהנמי ומה קאמר מפני כבודו של מתי' אי נמי מפני שאין לו מי שישא משאו ופריך והמתין פטור מנגילת ללכ' וק' כ"ד דמיירי כיו"ט וכו' אינו טרוד לישא משאו ומשני תפטר צמול פי' צמולו של מועד. והמתין

מ"י שמתו מוטל לפניו. כ"ש גרמ' מי שמנו אתר תפלת השחר אצל נראה ל"י שהוא אתר היה קורא דאיני כפייה מ"ק"ש ואין מתחיל נמי מפטור ק"ש זכירושלמי גרמ' כמו כן: **פטור** מ"ק"ש. כיצוהנמי מפרש טעמא א"ר צון כמיני למען תזכור כו' עד כל ימי חיך ימים שהתם עוסק נחים ולא ימים שזמתי פטור נמי: הכי כרטינו פטור מקריאת שמע ונתן התפלה ונתן התפילין:

הבי גרמ' שאלה המטה אפילו משה' כריכה להס חייבין לפי שלעולם לא היו רגילים לשאת כשכר נשאו מלקס ומימה ק"ה הלשון לפרש מתי קאמר אפי' כריכה להס והלא לא היו נושאים כלל את המטה לכן נראה כגראס הספרים שלפני המטה ושלחמ' המטה את כריכה להס חייבין: **ואלו** פטורין מן התפלה. אצל כ"ק"ש ובתפילין שון מלאווימת' חייבים ור"ס' דקאמר מי שמנו מוטל לפניו דפטור מן קריאת שמע ונתן התפילין וכי' כל שכן דפטור מן התפלה אלא לא בני למיתי כשאלה החלוק שצין נושאי המטה למנו מוטל לפניו:

ואינו מברך. פ"ש"י ואין זקוק ליכרך. ומשמע מתוך פירושו שאלה רצה לנכך רשאי מהו כיצוהנמי קאמר את רצה להחמיר אין שומעין לו לכן נראה לומר אינו מצרך אינו ראוי לנכך ומפרכו כיצוהנמי ומה קאמר מפני כבודו של מתי' אי נמי מפני שאין לו מי שישא משאו ופריך והמתין פטור מנגילת ללכ' וק' כ"ד דמיירי כיו"ט וכו' אינו טרוד לישא משאו ומשני תפטר צמול פי' צמולו של מועד. והמתין

א) וצמח כג: אמת לא יצא ממנו...
ב) ואלה שמות המדינות...
ג) ואלה שמות המדינות...
ד) ואלה שמות המדינות...
ה) ואלה שמות המדינות...
ו) ואלה שמות המדינות...
ז) ואלה שמות המדינות...
ח) ואלה שמות המדינות...
ט) ואלה שמות המדינות...
י) ואלה שמות המדינות...

הנהרות הב"ח

א) ואלה שמות המדינות...
ב) ואלה שמות המדינות...
ג) ואלה שמות המדינות...
ד) ואלה שמות המדינות...
ה) ואלה שמות המדינות...
ו) ואלה שמות המדינות...
ז) ואלה שמות המדינות...
ח) ואלה שמות המדינות...
ט) ואלה שמות המדינות...
י) ואלה שמות המדינות...

מוסף תוספות

א) ואלה שמות המדינות...
ב) ואלה שמות המדינות...
ג) ואלה שמות המדינות...
ד) ואלה שמות המדינות...
ה) ואלה שמות המדינות...
ו) ואלה שמות המדינות...
ז) ואלה שמות המדינות...
ח) ואלה שמות המדינות...
ט) ואלה שמות המדינות...
י) ואלה שמות המדינות...

רבינו הנגלה

ה"ר המנוח רבינו הנגלה...
א) ואלה שמות המדינות...
ב) ואלה שמות המדינות...
ג) ואלה שמות המדינות...
ד) ואלה שמות המדינות...
ה) ואלה שמות המדינות...
ו) ואלה שמות המדינות...
ז) ואלה שמות המדינות...
ח) ואלה שמות המדינות...
ט) ואלה שמות המדינות...
י) ואלה שמות המדינות...

מי שמתו פרק שלישי ברכות

ואין מברכין עליו. אין לרך שזכרו לו אחרים צרכת להס:
ואין מומין עליו. אין מנטרף עם שלשה לוימן:
אילת צניינו. לר"ש חייב אכל בעונה בשבת:
מק"ש ומלך צרכות. ואפילו כשהוא
להא דמני פטור חמי שאין לו צית
אחר דקאמר מחזיר פניו ואוכל:
רב אשי אמר. לעולם אכרולו ומתנינן
נמי אפילו צית אחר נמי פטר ליה
דכל שמוטל עליו לקבוצו קרי מוטל
לפניו: ויקם אכרס וגו' וקטעי
ואקרה מתי מלפני. והיא שעתא
לאו לפניו הוה: משמרו. אלס אחר
שאינו קרובו אלא משמרו: סופס
ד' ל' אום לק"ש. פאסור לקרות בחור
אכרס אמות שלו משום לועג לרש:
פטור מק"ש. משום דעוסק במלוה:
חוששין לעכברים. מנה קמח חייש
לעכברים אפי' בספינה: דסיקא.
מלוקף גדול של עור: ואס היה
מתיירא. ור"ח לר"ז על הסוס
לר"ז: אלא אסיפא. אס היה מתיירא
רוכב: מלוה ה' חונן דל קרי ציה
מלוה אה המקום מי שחונן את הדל
ואין ק"ל מן הממ והמלוה אותו
כאלו מלוה את המקום: דלייה.
הבנינו: לא עשית. לא חזית עליו
פטם שנית כדי שחמנון זו: אלו
דיקים. ומאי יודעים שימותו נותנים
אל לבס יום המיתה ומושטים דיהס
מן העזירה. ורשעים אינם יודעים
מחומה שעושים עמם כלינים יודעים
וחוטאים: הוה אה. השפיל את
השנים של דורות משני מנדקשים שלא
היה צהס כמותו: אריאל. זה צית
מנדקש שנא' הוה אריאל אריאל קרית
מנה דל (ישעיה טט): מואל. על שם
צנאנו דוד דלתי מרות המואביה:
גזוי

יה.

והתניא פטור מתקיעת שופר אית לך לוימר בחול ולא צי"ט
צמיה ומשני א"ר חנינא מכיון שהוה זקוק להפין לו ארון ומכריזין
דמנן (שם קה). מתשיצין על התחום להציף לו ארון ומכריזין
כמו שהוה נושא משאו דמי אלמא משמע דבשבתות וי"ט אינו רשאי
לצרכ ולתפלה דטורד להשקיך לו על
התחום להציף ארון ומכריזין וקטיע
מסיפא דקמני בשבת מצרכין עליו
ומזמני עליו וכן תניא נמי בירושלמי
דכ"א בחול אכל בשבת מיכס ואוכל
ומצרכ ועונים אחריו אמן. ואומר
הר"י דלפניו אהדרי רישא אומר
צירושלמי. ורבי נתנאל היה אומר
לפאשר ליצבו דודאי אס דעמו
ההשקיך על התחום או יש לנו לומר
דטרוד להשקיך ואינו רשאי ללח
אכל כסיפא מיירי נשאין דעתו
להשקיך על התחום ומיחו האי עעמא
לא שיק לעמא דמשא כבודו. ומן
הירושלמי דמשני דפטור מנגילת
ולצ דמייירי בחול המועד דטרוד
לישא משאו למדו שחול המועד
שיך אנינות כשמתו מוטל לפניו ויזון
דכשמוטל לפניו שיך אנינות כי מוטל
עליו לקבוצו כשמוטל לפניו וכן
איפכא כי שמתו מוטל לפניו וכן
עליו לקבוצו אינו נוהג אנינות וכן
משמע בירושלמי נמכר לרבים אוכל
בשר וסותה יין ומכר לכתפי
כנמכר לרבים ועל כרוך נמכר
לרבים ר"ל אפי' לפניו דאי שלא
לפניו מיפוק ליה שמיז חל עליו
אצלות משילא מפפח צימו ויזון ללח
חל עליה אנינות א"ר אדס שאינו
יכול לקבוצו מתו כגון אלס שמת
צנית האסורים ואין המושל מניחו
לקבוצו נראה שאין מיירי לנכוו
אנינות שהרי אין זה מוטל עליו
לקבוצו מפני שאינו יכול לפדומו
ולהצילו לקבוצו דמניח צמכת
שמתו (פ"ב) נמיאשו צעילו מלקבוצו
מתאצלנין עליו ופסיק מנייה מרת
אנינות מיהו צלותו שפאסור מושל
גס אצילות אינו חייב דל דמי
נמיאשו מלקבוצו (א) שגס אינו קבוצו
חו אכל הכה עדיין הוה מלפס אס
יוכל לעשות פשרה עם המושל להניחו
לקבוצו וכן מעשה דר' אליעזר בר"ש"
בצבא מניעא (דף פ"ג) דפסק מרת
אנינות ומעשה שמתה אחותו של ר"מ
צבת והודיעו לו נמואלא שבת צעיר
אחרת ואכל בשר וסותה יין ואמר
כיון שיש לה צעל שחייב צקצורתה
אינו אסור צצבר ויין ואפאשר שגס
ר"מ אס היה צעיר עממו היה מניקל
מאוחו העטעס: וספ"ר תורה
בורועו וקורא. והוה הדין דעל פה
אסור לקרות: וירכב ע"יהם.
אכל אי מפשילן לאחוריו על הממור
שפיר דמי וכן צס"א ואפילו אס
משום שריותא דנכריס ולסטיס דלא

עין משפט

א) ואלה שמות המדינות...
ב) ואלה שמות המדינות...
ג) ואלה שמות המדינות...
ד) ואלה שמות המדינות...
ה) ואלה שמות המדינות...
ו) ואלה שמות המדינות...
ז) ואלה שמות המדינות...
ח) ואלה שמות המדינות...
ט) ואלה שמות המדינות...
י) ואלה שמות המדינות...

תורה אור השלם

א) ואלה שמות המדינות...
ב) ואלה שמות המדינות...
ג) ואלה שמות המדינות...
ד) ואלה שמות המדינות...
ה) ואלה שמות המדינות...
ו) ואלה שמות המדינות...
ז) ואלה שמות המדינות...
ח) ואלה שמות המדינות...
ט) ואלה שמות המדינות...
י) ואלה שמות המדינות...

מוסף רש"י

ואין מברכין עליו. נכרת
המנוח להצילו י"י חסותו
(נדרים כג) וכו'. ואין
מומנין עליו. וכל אי לפי
שאין דעמו מופתע עליו
ונראה ככרס לנפלה. ועל
דלס אל נצרכ פילו שמת
נמרו ולי ליה לנעב לרש
(ה חור בשם ר"י) ויבשת
מיכס. כסאול אהל (שם).
תחריב כבולין. מחייב
ממת טעם שמת לאין
אללת כמת (שם). מת
חופס ארבע אמות לק"ש.
שקור לקרות בארבע אמותו
מסור לעב ליה שיה קורא
וחל לפי לקרות (שם).
הוה הדין לקרות (שם).
ליצומו היו נגלות על בני
הקבות (נדרים).

רב ניסים גאון

אמר ר' מת חופש ר'
אמור לקרות שמת
עיקרה במסכתא סוטה
בפרק משוח מלחמה (דף טז)
כי אחא רב דימי אמר ר'
יוחנן משוח ר' אליעזר בן
יעקב מת חופש ר' אמור
לקרות שמת דכתיב (שחי)
י' לועג לרש חרף עשהו:

